

LIBER DCCCXIII
VEL ARARITA
SUB FIGURÂ DLXX

A.:A.:

„A” osztályú publikáció.

I.

۞

ي و ل د و ل م ي ل د ل م ا ل ص م د ال لة ا ح د ال لة ه و ف ل
ا ح د ك ف و ا ل ه ي ك ن و ل م

Qol: Hua Allahu achad; Allahu assamad: lam yalid walam yulad; walam yakun lahu kufwan achad.

0. Ó Istenem! Egy a Te Kezdeted! Egy a Te Szellemed, és a Te Permutációd Egy!
1. Hadd magasztaljam a Te tökéletességeid az emberek előtt.
2. Egy Hatágú Csillag Képében mely az üres Termen át lángol, hadd fedjem fel a Te tökéletességeid!
3. Egy öreg Istenként jelentél meg nekem, egy tiszteletre méltó Istenként, az Idő Uraként, kezdedben éles sarlóval.
4. Egy vidám és pirospozsgás Istenként jelentél meg nekem, tele Fenségességgel, egy Királyként, egy Apaként ki ereje teljében van. Kezedben a Világegyetem jogarát tartottad, mely a Szellem Kerekével van megkoronázva.
5. Karddal és lándzsával jelentél meg nekem, egy harcos Istenként lángoló páncélban lovasaid közt.
6. Egy fiatal és ragyogó Istenként jelentél meg nekem, a zene és a szépség isteneként, mint egy fiatal, erőteljes duzzadó isten, ki líráján játszik.
7. Az Óceán fehér habjaként jelentél meg nekem, mely a habnál is fehérebb végtagokká gyűlt össze, egy csodálatos nő végtagjaivá, mint a végsőig fokozott szerelem istennője, rajtad az aranyöv.
8. Egy fiatal fiúként jelentél meg nekem, ki csintalan és kedves, a Te szárnyas gömböddel és annak kígyóival, melyek egy bot tetejére vannak helyezve.
9. Egy vadászóként jelentél meg nekem kutyáid közt, egy szűzes és erényes istennőként, mint egy hold az évek erdejének fakó tölgyei fölött.
10. De ezek egyike sem tévesztett meg engem. Mindezt félresöpörtem, azt kiáltva: Távozz! És így mindez eltűnt a látóteremből.
11. És összehegesztettem a Lángoló Csillagot a Hatágú Csillaggal lelkem kohójában és íme! egy új csillag, 418, mely mindezek felett van.
12. De megtéveszteni még ez sem tudott; mert a koronának tizenkét sugara van.
13. És ez a tizenkét sugár egy.

II.

7

0. Ekkor eme visszataszító és gonosz dolgokat láttam; és ők nem voltak, mint ahogy Te Nem vagy.

1. Láttam az iker fejeket melyek örökké harcban állnak egymással, és így minden gondolatuk zűrzavar. Téged láttalak ezekben.

2. Láttam a bölcsesség elsötétítőit, mint fekete majmokat, kik undorító értelmetlenségeket hadoválnak. Téged láttalak ezekben.

3. Láttam a Pokol zabáló anyáit, kik felfalják gyermekeiket ☹ Ó ti, kik híján vagytok a megértésnek! Téged láttalak ezekben.

4. Láttam a könyörteleneket és az alantasokat mint háрпиákat amint széttépik romlott táplálékukat. Téged láttalak ezekben.

5. Láttam azokat kik égnek, óriásokat, kik vulkánként böfögik ki a fekete tűz- és füsthányást haragjukban. Téged láttalak ezekben.

6. Láttam a kicsinyest, a veszekedőt, az önzőt ☹ olyanok voltak mint az emberek, Ó Uram, még ők is olyanok voltak mint az emberek. Téged láttalak ezekben.

7. Láttam a halál hollóit melyek fülsértő rikoltással szálltak a rothadó föld felett. Téged láttalak ezekben.

8. Láttam a hazug szellemeket mint békákat a földön, és a vízen, és a hűtlen fémen mely minden dolgokat korrodál és meg nem marad. Téged láttalak ezekben.

9. Láttam a trágárokat, bika-embereket a rothadás szakadékában összekapcsolva, kik egymás nyelvét rágták ki a fájdalomért. Téged láttalak ezekben.

10. Láttam a Nőt. Ó Istenem, láttam azt a képet, amint kedves formában, mely egy fekete majmot rejtett, és mint egy alak mely férfiak apró képeit húzta le kezével a pokolba. Fejtől köldökig nőnek láttam, köldöktől lábfejéig pedig férfinak. Téged láttalak még őbenne is.

11. Mert enyém volt a kulcsszó a 418 Zárt Palotájához és enyémek voltak a Szfinxek Kocsijának gyeplői, fekete és fehér. De nem tévesztett meg eme dolgok egyike sem.

12. Mert kiterjesztettem finomságommal a Korona Tizenkét Sugarává.

13. És ez a tizenkét sugár Egy volt.

III.

Σ

0. Mondd te, hogy Ő, Isten egy; Isten az Örökkévaló; nincs is Vele senki egyenlő, nincs Fia, sem Társa. Semmi sem áll meg Őelőtte.

1. És éjszakánként ötszáztizenegyszer egy és negyven napig kiáltottam hangosan az Úrnak az Ő Egységének igenlését.

2. És dicsőítettem az Ő bölcsességét, mely által a világokat létrehozta.

3. Igen, dicsértem Őt, az ő megérthető lényegéért ami által a Világegyetem könnyűvé vált.

4. Megköszöntem neki az Ő sokrétű kegyelmét; hódoltam pompájának és fenségességének.

5. Megremegtem ereje előtt.

6. Örömöm leltem lényegének Harmóniájában és Szépségében.

7. Győzelmében üldöztem az Ő ellenségeit; igen, a szakadékba hajtottam őket; utánuk mennydörögtem a feneketlen mélységbe; igen, ott részem volt az én Uram dicsőségében.

8. Fénye beragyogott engem; Imádtam az Ő imádatos ragyogását.

9. Megpihentem, csodálva az Ő Stabilitását, hogy Világegyetemének rázkódása, minden dolgok feloldódása, Őt meg sem mozdítja.

10. Igen, tényleg, én, az Ő Királyságának Alkirályi Ura , én, Adonai, ki szolgálomhoz, V.V.V.V.V.-hez beszélek, irányítottam és kormányoztam az Ő helyében.

11. Még a kettős hatalom szavát is kimondtam a Mester Hangján, még a 418 szavát is.

12. És mindezen dolgok nem tévesztettek meg, mert finomságommal kiterjesztettem őket a Korona Tizenkét Sugarává.

13. És ez a tizenkét sugár Egy volt.

IV.

0. A kis gyermek is, Adonai szeretője, még V.V.V.V.V. is, Adonai dicsőségét tükrözve vissza, felemelte hangját és azt mondta:

1. Dicsőség Istennek, és Köszönetnyilvánítás Istennek! Egyetlen Isten van csak, és Isten beláthatatlanul hatalmas. Ő köröttünk van, és nincs más erő, csak ami Őbenne van, a magasztosban, a hatalmasban.
2. Így V.V.V.V.V. megőrült és meztelenül indult sétára.
3. És mindezen dolgok elszálltak mert megértette őket mind; hogy nem voltak mások mint régi rongyok az Isteni Tökéletességen.
4. Sajnálta is őket mind, amiért csak eltorzult tükröződések voltak.
5. Le is súlytott rájuk, nehogy az igazak felett uralomra jussanak.
6. Harmonizálta is őket egyetlen képbe, mely szép volt a szemnek.
7. És így meghódítva őket, volt egy sajátos szent varázs még a külső csillogás üres gömbjében is.
8. Így minden ragyogóvá vált.
9. És miután szilárdan megalapozta rendjüket és elhelyezkedésüket,
10. Kihirdette a tökéletességet, a menyasszonyt, Isten örömét az Ő Teremtésében.
11. De bár így dolgozott, mindig próbára tette munkáját a 418-as Csillaggal.
12. És az nem tévesztette meg; mert finomságával kiterjesztette mind a Korona Tizenkét Sugarává.
13. És ez a tizenkét sugár Egy volt.

V.

0. A kereszt helyén az oszthatatlan pont, minek nincsenek sem pontjai, sem részei, sem mérete. Nincs tehát pozíciója sem, mert a téren túl van. Nincsen időbeli létezése sem, mert az Időn túl van. Nincsen oka, vagy hatása sem, lévén Világegyeteme végtelen minden irányban, és nem vesz részt eme elgondolásainkban.

1. Így írt *ὁὐ μὴ* a Kiváló Adeptus, és a Templom Mestereinek nevetése nem hozta zavarba.
2. Szégyent sem érzett, hallván a pokol kis kutyáinak nevetését.
3. Mert megmaradt saját helyén és hamissága igaz volt az ő helyén.
4. A kis kutyák nem javíthatják ki, mert csak ugatni tudnak és semmi mást.
5. A mesterek nem javíthatják ki, mert ők azt mondják: Gyere és láss.
6. És én jöttem és láttam, még én Perdurabo, a Külső Iskola Philosophus-a is.
7. Igen, még én az ember is megláttam ezt a csodát.
8. És én nem tudtam volna magamhoz eljuttatni.
9. Az ami engem odahelyezett lényegében láthatatlan és megismerhetetlen.
10. Csak ANNAK ismerői lehetnek ismertek.
11. Mert a 418 hatalmas kardjának génuszával rendelkeznek.
12. És nem téveszti meg őket eme dolgok egyike sem; mert finomságukkal kiterjesztik mind a Korona Tizenkét Sugarává.
13. És ez a tizenkét sugár Egy.

VI.

⌒

0. Mélyebbre és mélyebbre a dolgok mocsarában! Messzebbre és messzebbre a Mélység soha véget nem érő Kiterjedésében.

1. A nagy istennő, aki a Világegyetem fölé hajol, az én úrnőm; én vagyok a szárnyas gömb az ő szívénel.

2. Én örökkön csökkenek, ahogy ő örökkön növekszik.

3. Végül mindez egy.

4. A mi szerelmeinkből született minden dolgok Atyja és Teremtője.

5. Ő állította fel az elemeket; az étert, a levegőt, a vizet, a földet, és a tüzet.

6. Ő helyezte a vándorló csillagokat pályájukra.

7. Szántott Ő Ekéjének hét csillagával, hogy a hetek mozogjanak tehát, de mindig a változatlan Egyre mutassanak.

8. Felállította a Nyolc Övet, amelyekkel meggyűrűzte a bolygókat.

9. Felállította a Triádok Hármasságát minden dolgokban, tüzet tűzbe kényszerítve, és rendet állítva fel minden dolgok számára Egyiptom Királyainak Állandó Lakhelyén.

10. Felállította törvényét Királyságában.

11. De még az Atya is meghajolt a 418-as csillag Hatalma előtt és így

12. Finomságánál fogva kiterjesztette mind a Korona tizenkét sugarává.

13. És ez a tizenkét sugár Egy.

VII.

Ⲛ

0. Akkor az Oroszlán erejével létrehívtam magamnak azt a szent és alaktalan tüzet, ⲱⲓⲛⲉⲧ-t, mely a Világmindenség mélységein száguld és villan keresztül.

1. A Qadosh Tüzének érintésére a föld víz tisztaságú oldattá olvadt.

2. A Qadosh Tüzének érintésére a víz fényes levegővé füstölgött.

3. A Qadosh Tüzének érintésére a levegő meggyulladt és tűzzé vált.

4. A Qadosh Tüzének érintésére, Ó Uram, a Tűz Térré vált szét.

5. A Qadosh Tüzének érintésére, Ó Uram, a Tér az Elme Mélységévé oldotta magát.

6. A Qadosh Tüzének érintésére az Atya elméje Urunk a Nap ragyogásává tört szét.

7. A Qadosh Tüzének érintésére Urunk Ragyogását magába olvasztotta a Csillagok Tejének Testéből való Úrnőnk Semmije.

8. Akkor aludt csak ki a Qadosh Tüze, mikor a Belépő visszahúzódott a küszöbről,

9. És a Csend Ura elhelyezkedett a Lótusz virágon.

10. Akkor volt teljesítve minden amit teljesíteni kellett.

11. És Mindenki és Egyetlen és Senki sem volt lemészárolva a 418-as harcok mézárálásában,

12. A finomság mézárálásánál, mely mindezen dolgokat kiterjesztette a Korona Tizenkét Sugarává,

13. Mely visszatért az Egyhez, és az Egyen túlra, még a Bolond látomásához is annak örületében mikor ezt a szót kántálta: Ararita, és a Szón és a Bolondon túlra; igen, a Szón és a Bolondon túlra.